

5/18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913. Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄.
ΕΝΑ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ.
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΡΟΥΝ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ;

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Συντετριμμένον ὑπὸ ὀδύνης τὸ Ἰπουργικόν Συμβούλιον ἀγγέλλει εἰς τὸν Λαόν τὸν θάνατον τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Δημοφιλισταύτου Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄.

Κακοῦργοι χεῖρες παραφρόνων ἐδολοφόνησαν σήμερον ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸν Βασιλέα, βυθίσασαι εἰς βυθύτατον πένθος ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, ἐν ἡμέραις ἀγαλλιάσεως διὰ τὴν πληρωσιν τῶν πανελληνίων πόθων.

Ἡ δολοφονικὴ ἐπίθεσις ἐγένετο περὶ ὥραν ἕξην μ. μ. τὴν σήμερον ἐν περιπάτῳ διὰ περυστρώφου.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς ἐξέπνευσε μετὰ ἡμίσειαν ὥραν.

Τὸ Ἰπουργ. Συμβούλιον ἔσπευσε νὰ ἀνκοινώσῃ αὐθωρεὶ τὸ ὀδυνηρὸν ἀγγελμα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν νέον Βασιλέα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαρτίου 1913

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος.

Α. Α. Κορομηλάς

Ἐμμ. Πέπουλης

Ἰωάν. Τσιρομῶκος

Ἄλ. Ν. Διομήδης

Α. Μεγαλακόπουλος.

Ν. Στράτος

Στις 29 Οκτωβρίου 1912, λίγες ημέρες μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης από τον Ελληνικό Στρατό, με δεδομένη την εύθραυστη κατάσταση, που επικρατούσε στην πόλη, **ο Βασιλεύς Γεώργιος Α΄** εγκατεστάθηκε σ' αυτήν, προς εδραίωση της Ελληνικής παρουσίας. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του συνήθιζε να πραγματοποιεί περιπάτους στην πόλη με ελάχιστα μέτρα προσωπικής ασφάλειας. Στις 5/18 Μαρτίου 1913 εξήλθε της οικίας του, συνοδευόμενος από τον Υπασπιστή του Ταγματάρχη Φραγκούδη, για εθιμοτυπική επίσκεψη στον Γερμανό Ναύαρχο Γκόπφεν, επί του πολεμικού πλοίου <<Γκέμπεν>>, που ναυλοχούσε στο λιμάνι της πόλης. Στη διαδρομή του τον πλησίασε ο Αλέξανδρος Σχινάς και τον πυροβόλησε μια φορά από πολύ κοντά. Ο Βασιλεύς διακομίσθηκε στο ιατρείο του Παπάφειου Ιδρύματος, όπου διαπιστώθηκε ο θάνατός του, ενώ ο Σχινάς συνελήφθηκε και οδηγήθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Φαλήρου Θεσσαλονίκης.

Στις 8 Μαρτίου 1913 σε έκτακτη συνεδρίαση της Βουλής **ο Διάδοχος Κωνσταντίνος** ορκίσθηκε ως νέος Βασιλεύς των Ελλήνων και στη συνέχεια αναχώρησε για τη Θεσσαλονίκη. Η σορός του Βασιλέως ματαφέρθηκε στην Αθήνα, όπου στις 20 Μαρτίου τελέσθηκε η νεκρώσιμη ακολουθία και ετάφη στα ανάκτορα του Τατοΐου.

Ο Αλέξανδρος Σχινάς καταγόταν από τις Σέρρες και διέμενε στο Ασβεστοχώρι Θεσσαλονίκης. Άτομο περιθωριακό και υποσιτιζόμενο. Κατά πληροφορίες τάχθηκε κατά του Βασιλέως, γιατί όταν βρισκόταν για ένα χρονικό διάστημα στην Αθήνα μετέβη στα ανάκτορα και ζήτησε οικονομική βοήθεια. Τον έδιωξαν και από τότε έτρεφε μίσος κατά του Βασιλέως.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ.

Μετά τη δολοφονία του Βασιλέως Γεωργίου, που ουδέποτε εξιχνιάσθηκε, εμφανίσθηκαν διάφορες θεωρίες σχετικά με το ποιος και γιατί 'όπλισε το χέρι του Σχινά. Παρατίθενται ορισμένες απ' αυτές, όπως παρακάτω:

1. Ο Σχινάς ήταν αναρχικός, ψυχοπαθής, πληρωμένος φονιάς ξένων δυνάμεων; Η απομάκρυνσή του από τα ανάκτορα δημιούργησε φθόνο και μίσος προς τον Βασιλέα; Και ως εκ τούτου η δολοφονία του Βασιλέως ήταν μια πράξη εκδίκησης, χωρίς πολιτικά κίνητρα.

2. Κατά τον Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Γεννάδιο, που είχε εξομολογήσει τον Σχινά και κατά τη διάρκεια των δύο επισκέψεών του προσπάθησε να πληροφορηθεί για τους λόγους της δολοφονίας, συμπεραίνει ότι ο Σχινάς ήταν <<απαίσιος κακούργος, αναρχικός και ως τοιούτος, ίσως να εχρησίμευσεν ως όργανο ξένης δυνάμεως>>.

3. Ο Σχινάς ήταν όργανο των Γερμανικών μυστικών υπηρεσιών και σκοπός της δολοφονίας ήταν η ενθρόνιση του Διαδόχου Κωνσταντίνου, που εθεωρείτο Γερμανόφιλος, λόγω της συζύγου του Σοφίας, αδελφής του Κάιζερ, σε αντίθεση με τον Βασιλέα Γεώργιο, που διακατεχόταν από φιλοαγγλικά αισθήματα.

4. Κατά τον Σπ. Μαρκεζίνη ο Γεώργιος είχε δηλώσει ότι μετά τη λήξη του πολέμου θα παραιτείτο υπέρ του Διαδόχου Κωνσταντίνου. Επομένως δεν υπήρχε σοβαρός λόγος για να δολοφονηθεί.

5. Ο Σχινάς δρούσε κάτω από τις οδηγίες των Βουλγάρων κομιτατζήδων, οι οποίοι είχαν εισέλθει στη Θεσσαλονίκη με τα Βουλγαρικά τμήματα και εκτελούσαν εντολές της Σόφιας και κατ'επέκταση της Μόσχας. Κατά πληροφορίες είχε τακτικές επαφές με τον Βούλγαρο Συνταγματάρχη και κομιτατζή Τσιλιγκέρωφ.

6. Κατά τον Εισαγγελέα Κανταρέ, που επόπτευε της ανάκρισης, ο Σχινάς, παρά την κακή μεταχείριση του από τα αστυνομικά όργανα, δεν απεκάλυψε στοιχεία της δολοφονίας, αλλά αρκέστηκε στο να δηλώσει ότι θα αποκαλύψει στοιχεία στην Βασιλομήτορα Όλγα, κάτι όμως που δεν έγινε. Κατά τον ίδιο ο Σχινάς δεν αυτοκτόνησε ριφθείς από το παράθυρο του χώρου κράτησης, αλλά εκπαραθυρώθηκε από ανώτερο αστυνομικό.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Πολλοί ιστορικοί, αναλυτές και συγγραφείς υποστηρίζουν ότι ο Εθνικός Διχασμός, που παρουσιάστηκε και εδραιώθηκε δύο χρόνια μετά τη δολοφονία του Βασιλέως Γεωργίου δεν θα συνέβαινε. Γιατί ο Γεώργιος αφενός ενέπνεε περισσότερη σοβαρότητα και εμπιστοσύνη, αποτέλεσμα της 50ετούς βασιλείας του, απέναντι στον δυναμικό και επαναστάτη **Πρωθυπουργό Ελευθέριο Βενιζέλο**, και αφετέρου θα διαχειριζόταν κατά τον καλύτερο τρόπο το θέμα της εισόδου της Ελλάδας στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο στο πλευρό των Συμμάχων, της ANTANT. Δυστυχώς όμως η ιστορία γράφεται με γεγονότα και όχι με αν και αν!!!!

ΠΗΓΗ. (ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΜΠΟΥΓΑΣ - Ιστορία 1940-1949)

Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι 1912-1913 της Διεύθυνσης Ιστορίας Στρατού.

Αντιστράτηγος ε.α. Κωνσταντίνος Πατιαλιάκας.

